

Mūsu

draudze

Nāciet, pielūgsim Kungu!

in excelsis deo!

Decembris, 2024 Nr. 12 (139)

Lielvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas Romas katoļu draudzes izdevums

Redakcijas sleja *“Jo Tev pieder valstība, Tev gods un vara mūžīgi!”*

Dārgie Vispasaules Karaļa Kristus karavīri!

Iestiprināšanas sakramentā mēs kļūstam ne tikai par Kristus īpašumu, ko bīskaps ir apzīmojis ar hrizmas eļļu, uzliekot uz mūsu pieres Svētā Gara zīmogu, bet arī par Kristus kalpiem, draugiem un karavīriem. Ir pienācis ļoti intensīvs Baznīcas dzīves posms, kurā kristiešiem jāmobilizējas aktīvā un smagā cīņā ar elles spēkiem, kuri drastiski cenšas iznīcināt cilvēci un Dieva bērnus, jo pilnā mērā jau vairāk kā 1000 dienas turpinās Trešais pasaules karš, kas ir aizsācies Ukrainā un ir jau aptvēris arī Tuvos Austrumus. Kristieši karo pret kristiešiem, kas atgādina smagos un dramatiskos notikumus protestantu Reformācijas laikā Eiropā. Visi ziņu kanāli un masmediji pirmajā vietā padod pretrunīgas ziņas par karu norisēm Ukrainā un Palestīnā. Šajā jomā notiek hibrīdais karš, kas ir sašķēlis sabiedrību divās frontēs, kur katra puse priecājas par pretinieku zaudējumiem un slēpj savējo zaudējumu datus. Mēs visi esam ļoti noguruši no šiem kariem, kuri skar ikvienu cilvēku, kaut arī tikai garīgi.

Rodas jautājums: “Vai tiešām drīz būs pasaules gals? Un ko mums tagad darīt, kā rīkoties, kam ticēt un ko klausīt?” Mums, labas gribas kristiešiem, atbilde ir tikai viena — klausīt un sekot mūsu vienīgā Valdnieka Kristus pavēlēm: “Nebīstieties, es uzvarēju pasauli!” (Jņ 16, 33) un “Mīliet viens otru!” (Jņ 13,34) Kristus savas parūzijas jeb otrās atnākšanas virs zemes laikā katram uzdos šo jautājumu: “Vai tu izpildīji manu jauno bausli, ko es tev pavēlēju?” Kāda būs mana un tava atbilde? Ko tad mēs atbildēsim savam Visaugstajam Tiesnesim? Adventa laiks lai palīdz mums labi pārdomāt šos jautājumus un atrast pareizu atbildi.

Lai tad mūsu sirdis attīrās no tumšām domām un grēku darbiem, ka mēs varētu tajās sajūst Dieva Mīlestības Bērna piedzimšanu gaišajos un mierpilnajos Kristus Dzimšanas svētkos! *Pr. A.Solims*

Dzīvība svēto sadraudzībā

Apustuļu ticības apliecībā (latīņu: *Symbolum Apostolorum*) mēs sakām: “Es ticu uz Svēto Garu, svēto katolisko Baznīcu, svēto sadraudzību...” To mēs zinām no galvas kā pantiņu, kā apliecinājumu tam, ka ticam un kam ticam, kā patiesību par mums, par piederību. Taču ko īsti nozīmē šī svēto sadraudzība? Es neesmu ne teologs, ne katehēts, lai teoloģiski iztirzātu ticības apliecību. Es uzdodu jautājumu sev – ko man nozīmē svēto sadraudzība?

1. novembrī svinējām Visu svēto dienu.

Lūdzoties litāniju un atbildot “lūdz par mums”, es, šķiet, patiesi piedzīvoju, ka šie svētie, kas tiek piesaukti, ir klātesoši. Daudzi no tiem jau liekas mīļi un pazīstami, citi mazāk pazīstami, vēl citi - pavisam nedzirdēti. Prātam neaptverami, taču svēto ir daudz vairāk nekā tā mazā daļiņa, kas pieminēta Visu svēto litānijā. Lai gan tā bija tikai tāda “sajūta”, ko piedzīvoju šajos svētkos, tomēr sāku apjaust, ka šī sadraudzība ir reāla, un apbrīnoju Dievu, kas visu tik skaisti ir iekārtojis.

Atskatoties uz šiem svētkiem, pārdomāju, ar cik svētajiem, kuri ir mani debesu draugi svēto sadraudzībā, es “uzturu sakarus”? Tas varbūt skan dīvaini, bet centīšos paskaidrot precīzāk. Dažus no svētajiem es atceros savā ikdienā. Svēto Antoniju, piemēram, es piesaucu, kad kaut kas pazūd, svēto Rohu lūdzu, kad vairs nespēju sadzīvot ar mūsu diviem kaķiem un viņu izdarītajiem postījumiem mājās. Tāpat lūdzu svēto Kristoferu, kad dodamies izbraukumā ar auto, lai viņš palīdz droši nokļūt galamērķī. Tas laikam arī viss. Īss saraksts, ja salīdzina ar neizmērojami lielo svēto pulku, kas slavē Dievu debesīs, priecājas par ikvienu ticības pilnu sirdi uz zemes un vēlas palīdzēt mums tuvoties Dievam.

Jā, es gribu iepazīties ar vēl citiem svētajiem, atrast kādu, kas “der” tieši man manā šodienā, kas būtu iedvesmas avots un aizstāvis pie Dieva. Un tam taču nav obligāti jābūt kādam “lielam” un populāram svētajam, vai ne? *Ingus Liekniņš*

Klāt Adventa laiks

Novembra mēnesis paskrēja vēja spārniem ar tik daudziem svētkiem - Visu svēto dienu, Mirušo piemiņas dienu, Lāčplēša dienu, Latvijas Republikas proklamēšanas 106.gadadienu. Ar Kristus Karaļa svētkiem beidzās Baznīcas liturģiskais gads, un klāt jau jaunais liturģiskais gads ar Adventa laiku.

Adventa laiks ir saistīts ar mieru, klusumu un pārdomām. Šajā laikā jāsakārto domas, jāieklūst sevī un tuvākajos, jāatceras padarīto un “jāuzraksta” labo darbu saraksts Adventa laikam un visam jaunajam liturģiskajam gadam. Taču tas ir arī ļoti darbīgs laiks visiem cilvēkiem. Mazbērniem čakli jāmacās, bērniem gada noslēgumā daudz kārtējā un iekavētā darba, bet mums – patiesi jālūdz Dieva žēlastības sev un saviem mīļajiem. Visiem kopā strādājot un lūdzoties ar prieku varēsim sagaidīt Ziemassvētkus. Šos svētkus tradicionāli vienmēr sagaidījām ģimenes lokā, bet bieži klāt pievienojās arī kādi bērnu draugi, kuru ģimenes nepulcējās šajos svētkos. Mūsu ģimenē šie svētki tika vienmēr ievēroti bez ierunām, jo tētim bija dzimšanas diena Ziemassvētkos. Tikai eglīti gan agrāk slepus no meža nesām 23.12. vakara tumsā, lai neviens neredzētu...

Lai Adventa laiks pulcina mūsu ģimenes kopā, lai svecīšu gaisma un siltums atver mūsu sirdis mīlestībai un piedošanai! Dieva žēlastībām apmirdzētu Adventa laiku Lielvārdes draudzei!

Antija Vēvere

Lai ir slavēts Jēzus Kristus!

Sveiciens decembrī!

Nesen "TikTok" vietnē priesteris Andris Ševels dalījās pārdomās par Dieva eksistenci un izklāstīja brīnišķīgu piemēru par diviem mātes miesās esošiem mazuļiem. Tie prāto, vai viņu mikrokosmos ir tā īstā dzīve, vai tomēr ārpus dzemdes pastāv arī mamma. Tad nu viņu domas dalās. Tomēr pienāk dzemdību laiks, un abi jaundzimušie saskaras ar realitāti - mamma tomēr ir. Vai ar mums nav līdzīgi? Mēs dzīvojam savu zemes dzīvi, vieni tic Dieva esamībai, citi nē. Tomēr pienāk nāves diena... Vai varbūt tomēr tā ir dzimšanas diena, piedzimšana dievišķajā dimensijā? Nu katrā ziņā agri vai vēl mēs ikviens ar šo realitāti saskarsimies, un tad šaubu par Dieva eksistenci vairs nebūs. Izrādās, ka internetā pieejams ieraksts ar dzemdē dzirdamajām skaņām, asins šalkoņu, kas varētu būt izmantojams kā palīglīdzeklis vakaros mazuļu iemidzināšanai. Un pēc mūsu pieredzes varam teikt - tas tiešām strādā! Atgādina jūras šalkoņu. Un atkal nākas aizdomāties - mūs tik ļoti nomierina jūra, liegs vējš, skaista mūzika, ziedu smarža, pastaiga mežā. Dievs radījis absolūti ideālu vidi, kurā cilvēkam attīstīties. Ne par velti mežus dēvē par zaļajām plaušām. Mēs varētu brīnišķīgi dzīvot šajā Dieva radītajā šūpulī, absolūti harmonijā ar dabu, ja vien pasaulē nevaldītu ļaunums. Mantkārtība, lepnums, skaudība kā toksīni saindē cilvēku dvēseles un neļauj tām sagatavoties mūžīgajai dzīvei. Par laimi arī to Radītājs ir paredzējis un dāvājis cilvēkiem visefektīvāko pretindi ļaunumam - mīlestību. Tuvojas gaišie Kristus Dzimšanas svētki. Ļausim Dieva mīlestībai ieplūst un darboties mūsu sirdīs. Lai tā iznīcina katru ieļauojumu, kas iezadziēs mūsu starpā. Mēs neviens neesam ideāli, bet mīlestība spēj dziedēt.

Lai Adventa laiks un Kristus Dzimšanas svētki nes mieru un harmoniju jūsu ģimenēs!

Rita+Jānis Ķepuri

Gulbju lidojums

Rudens, lapu krāsainajā virpulī sareibis, jau bija aši iesoļojis savā drēgnākajā un skumīgākajā posmā, kad pelēks slapjums ietin visu mitrā plīvurā, bet, izejot laukā no siltas mājas, aukstums pielīp pie vaigiem, izgraužas caur drēbēm un mikliem pirkstiem apgrābsta visas nepiesegtās vietas. Tomēr pienāca arī diena, kad saule aizgaiņāja pelēko paklāju un uz brīdi izgaismoja pasauli. Debesis atkal bija dzidras un zilas, un vēl zaļā, lietus smaguma pilnā zāle vizēja, gaismas pēlieta.

Šinī saulainajā dienā es pamanīju kaut ko vēl neredzētu; augstu debesīs skanēja gājputnu balsis, par ko biju krietni izbrīnījies, jo pat skaļie zosu bari jau sen kā bija projām siltākās vietās. Mēģināju saskatīt

lidoņus, bet tas nebija viegli. Tomēr beidzot augstu debesīs tādā augstumā, kādā lido lidmašīnas, kas aiznes saules sailgojušos ļautiņus uz Tenerifi vai brīnumainajām Kanāriju salām, pamanīju putnu kāsi, kas līdzinājās sudraba bultai. Izdzirdēju raksturīgos trompešu skaņai līdzīgos saucienus un vēja dziesmu zem putnu varenajiem spārnēm. Tie bija lielle ziemeļu gulbji – balti kā sniegs. Viņu saules apmirdzētie spārni laistījās debesīs kā tīrs sudrabs, viņi sasaucās un pārkārtojās lidojumā. No kāša beigām ātrā lidojumā izvirzījās daži putni, kas no centra panāca vadoņu komandu un ieņēma viņu vietas, lai ar svaigiem spēkiem vestu savu kopu uz iecerēto mērķi.

Skatījos, kā sudrabortā bulta pazūd aiz apvāršņa, un ar visām maņām sajutu šo putnu vienotības garu – spēcīgie spārnu vēzieni vienā ritmā, viss pakļauts vienam mērķim - lidot, dzīvot, paļaujoties uz citiem, sniedzot palīdzību pareizā vietā un laikā.

Mani fascinēja un apbūra putnu vienotība. Iedomājos par mums, cilvēkiem... Kāpēc mēs neesam tādi savos kolektīvos, draudzēs, kas tomēr apvieno līdzīgi domājošus, kāpēc mums vienmēr otrs jāpagrūž malā, kāpēc vēlamies saņemt ko labāku par citiem, vai tas būtu stāvoklis sabiedrībā, vai ambīciju realizēšana, vai pašlabums? Bet varbūt tā reizēm ir tikai nepamatota skaudība, kas neļauj savaldīt tiekmi ieknābt biedram dibenā.

Kas neļauj mums apvienoties un darīt kopīgu darbu kā gulbjiem lidojumā – spārni vienā ritmā ar citiem, skaidrs mērķis acu priekšā? Protam skandēt skaistus vārdus jubilejās un dzimšanas dienās. Skaisti svinam Valsts svētkus, stāstām, ka mīlam savu dzimto zemi Latviju, bet svētki beidzas, aizmirstam skaistos vārdus un turpinām domāt tikai par savu labumu. Tā arī beigās sanāk "Rail Baltica" un pārējie izgāzušies projekti...

"Mīliet savu tuvāko" – teica Kristus, bet mēs nemīlam, mēs nicinām un noliedzam Dievišķo mīlestību, un neievērojam, ka pie kājām jau atvēries pasaulīgās vienaldzības bezdibenis.

Dievmāte pēdējā vēstījumā Medžugorjē pavēstīja ticīgajiem, ka mīl savus bērnus ne katru atsevišķi, bet visus kopā kā skaistu ziedu pušķi, ko pasniedz kā dāvanu Dievam. Tāpēc mums jākopj šis vienotības gars, jāvienojas kopējās lūgšanās Tautas nemitīgajā Rožukronī nodomā par mūsu Dzimteni Latviju, paļaujoties uz Dievu un uzticot sevi Visaugstākajam. Mūsu spēks ir vienotībā, mierā un ticībā!

Rita Bobkova

Pārdomas par eņģeļiem

Baltas pārslas atmirdz saules staros, mēģinot sildīt manu dvēseli vismaz ar savu krāšņumu. Ir kārtējā darba diena. Es traucos pa Latvijas ceļiem, šķērsojot vēl vienu Latvijas novadu. Pa lauku ārēm un mežu nostūriem pamanu viensētas, kas balto krāšņumu cenšas pārspēt ar iedegām krāsainām svētku virtenēm. Vienīgi ceļa malā vientuļā egle spēj novērtēt jaunā un baltā sniega kažoka vērtību, mēģinot ar saviem un dabā radītiem spēkiem pasargāt sevi no ziemeļu vējiem un sala asajiem dūrieniem, tīri labi

iztikot bez spožām plastmasa mantiņām.

Tuvojas Ziemassvētku laiks. Skatos un izmisīgi tirdziņā cenšos starp dāvanu kalniem atrast kādu eņģeļi. Vienalga, vai nu no plastmasas, vai stikla. Visdrīzāk tas ir sniegbalts puisēns ar spārniem, izrotāts ar zelta vai sudraba vizuļiem. Tā nu eņģeļišu spožās mantiņas ar sniegbaltiem spārniem varētu rotāt ziemassvētku egles zarus, meklējot apkārtējos dvēseles siltumu. Varbūt labāk derēs tās pašas egles izgrebts koka eņģelis, lai sajustu vismaz koka vai meža dzīvības auru un smaržu. Aizdomājos, vai šoreiz vajadzētu pirkt un uz galda iedegt eņģeļu sveci, kas sākotnēji centīsies par sevi atgādināt, ka mums visiem ir dvēsele. Skaista, degoša liesma, kas ar laiku dabīgi izdziest vai tiek nopūsta ...

Sēžos atkal lidmašīnā, un virs baltiem, pūkainiem mākoņiem man sejā iespīd netipiski šim laikam silta saule. Aizdomājos par debesu eņģeļiem. Zem manis apakšā ir stiprs ziemeļu vējš, kas dzenā sniega pārslas, milzīgi mākoņu kalni, bet es te augšā, zilās tālēs sildos kopā ar eņģeļiem saulē. Ko es vispār zinu par eņģeļiem? Vai eņģelis simbolizē mieru un mīlestību, vai varbūt prieku? Varbūt tā būtība ir sargāt un brīdināt? Kā es varu zināt, kad eņģelis ir mans palīgs un aizbildnis?

Sameklēju skaidrojumu Bībeles tekstā. Pirmkārt, Bībelē minēti trīs eņģeļi. Proti, Gabriēls, Rafaēls un Mihails. Mihails bieži tiek attēlots kā karotājs un aizsargs, Gabriēls kā vēstnesis un Rafaēls kā ceļvedis un dziednieks. Šie trīs ir Svētajos Rakstos tieši vārdos nosauktie eņģeļi. Mihails ir arī visu eņģeļu virseņģelis, kas man var palīdzēt ar grēku nožēlošanu un piedošanu. Viņam es varētu lūgt drosmi cīnīties, lai sasniegtu savu mērķi. Ja es vēlos nonākt pie kādas atklāsmes vai taisnības, tad es lūgtu palīdzību Gabriēlam. Bet, ja man ir veselības problēmas vai grūtības attiecībās, talkā saukšu Rafaēlu.

Kādā Misē priesteris Andris uzdeva mums jautājumu, cik vecs ir jūsu sargeņģelis? Izrādās, ka viņa vecums ir iespaidīgs. Saskaņā ar katoļu tradīcijām sargeņģeļi ir Dieva radītās garīgas būtnes, tāpēc viņu precīzs vecums nav noteikts cilvēka izteiksmē. Sargeņģeļi pastāvējuši ļoti ilgu laiku, noteikti ārpus mūsu laika izpratnes, un cauri laikiem ir vērojuši cilvēci.

Bībelē minēts arī par sargeņģeļiem. Mateja evaņģēlija 18. nodaļas 10. pantā Jēzus runā par bērniem, kuriem debesīs ir eņģeļi: "Raugieties, lai jūs nenicinātu nevienu no šiem mazajiem. Jo es jums saku, ka viņu eņģeļi debesīs vienmēr redz mana debesu Tēva vaigu." Šis pants bieži tiek minēts diskusijās par sargeņģeļiem un viņu lomu cilvēku uzraudzībā.

Esmu kļuvusi pārāk pieaugusi. Darba steigā arī es piemirstu par savu sargeņģeļi. Paliek tikai spīdošas mantiņas egles galā. Priesteris Andris mums Misē arī vienmēr atgādina, lai mēs esam "vienkārsi kā bērni". Tam arī ir dziļa doma un saite ar šo Bībeles tekstu. Aizdomājos, kā es varu atjaunot saikni ar savu dvēseles palīgu un aizbildni. Ja es nelūgšu savam sargeņģeļim palīdzību, tad viņam droši vien arī nebūs ko aiznest Dieva priekšā un lūgt man palīdzību.

Ziemassvētku laiks dod man iespēju laboties, kaut ko apsolīt, mēģināt iekāpt bērna kurpēs, cenšoties priecāties ne tikai par spožajām mantām, bet arī par labiem darbiem un vārdiem. Un visvairāk par dvēseles tīrību. Šoreiz uzrakstīju mazu ziemassvētku vēstuli arī savam mīļajam sargeņģelim:

"Ak, mans sargeņģeli, uzticamais draugs, ko Dievs ir sūtījis mani sargāt. Es pateicos tev par pastāvīgo aprūpi un aizsardzību. Lūdzu, turpini mani vadīt, pasargāt no ļaunā un vadi mani pa ceļu uz svētumu." *Sarmīte Zoltnere*

Vēlme pēc miera

*Es ticu, ka ir debesis,
kur laimes bērni mīt,
Kur saulīte daudz spožāki
un mīļīgāki spīd.*

*Es ticu, ka ir brīnumi,
kas necerēti nāk,
un daiļu sapņu pasauli
ap sevi radīt sāk.*

*Es ticu, ka ir laimība,
kas svētās liesmās mirdz.
Un ja tā visa nebūtu,
vai justu mums tad sirds?*

Jānis Poruks

Lūgšanās un trauksmē par notiekošo pasaulē ir aizvadīts šis nemiera pilnais gads. Visa pasaule bangojas kā nemierīgs okeāns, šķiet, ka visa daba sacelās pret to naidu, kas valda starp tautām. Dievs ir tik brīnišķīgi radījis šo zemi, katrai tautai ir devis savu vietu, lai tā dzīvotu mierā un satiecībā, un koptu šo skaisto Dieva dāvanu un slavētu savu Radītāju. Vai karu izraisītāji nesaprot, ka draudot ar atomieročiem, viņi paši arī ies bojā? Dzīves laikā man bija izdevība daudz ceļot, redzēt daudzas zemes, aizceļot arī līdz Sibīrijas plašumiem, kur ir tik daudz darāmā, lai tos apgūtu un pārveidotu. Tuvojas ziemassvētku laiks.

Lūgšim, lai Bērniņš Jēzus atnāktu pie mums nevis ar šāviņu dārdiem, bet ar eņģeļu dziesmām.

Antoņina Ratnieks

ATVADAS

Es tavu pasauli krāsās
Košākās gleznotu,
Ja vien redzēt tu varētu.
Es vārdus vismīļākos
Teiktu tev,
Ja vien dzirdēt tu varētu.
Silti jo silti apkamptu tevi,
Ja vien sajust tu varētu.
Tagad tu zvaigzne
Tik tāla
Debesīs ledaini aukstās.
Šodien saule
Noriet bez tevis, māt!

Rita Bobkova

23.11.2024. dzīves 96. gadā Radītājs noslēdza mūsu visvecākās draudzes locekles **Janīnas Vilmanes** smago krustaceļu, kura pēdējā stacija bija sevišķi smaga. Izsakām meitai Ritai Bobkovej visdziļāko līdzjūtību, kura upurgatavīgi palīdzēja māmiņai nest viņas slimības krustu līdz dzīves Golgātai. Esam vienoti lūgšanās par Janīnas dvēselīti. *Pr. Andris Solims un Lielvārdes draudze*

Decembra mēneša dievkalpojumu kārtība Lielvārdes Romas katoļu draudzē

Svētdienās:

10:00 – Vissvētākā Sakramenta uzstādīšana, adorācija;
10:20 – Rožukroņa lūgšanas; 11:00 – Sv. Mise.

Darbdienās:

Otrdienās, trešdienās, ceturtdienās, piektdienās un sestdienās (vigilijas): sv. Mise pl.18:00.

30.11. - Sv. apustuļa Andreja svētkos: sv.Mise -12:00.

01.12. — Adventa I svētdiena.

Adventa vainagu un sveču svētišana. Sākas jaunais Baznīcas liturģiskais gads. Atnesiet, lūdzu, pasvētīt savus Adventa vainadziņus un sveces!

05.12. — Mēneša pirmā ceturtdiena:

pl. 18:00 — Sv. Mise kopīgā nodomā par draudzes dzīvajiem locekļiem un Svētā Stunda.

06.12. — Mēneša pirmā piektdiena:

Jēzus Sirds dievkalpojums pēc sv. Mises pl. 18:00.

9. decembrī — Dievmātes Bezvainīgās Ieņemšanas obligāti svinamie pārceļtie svētki: 18:00 — svētku sv. Mise un Veltīšanās akts Dievmātes Bezvainīgajai Sirdij.

Kristus Dzimšanas svētku dievkalpojumu kārtība Lielvārdes Romas katoļu draudzē 2024. gadā

24. decembrī - Kristus Dzimšanas svētku vigilija:

18:00 – Vigilijas svētā Mise ar bērnu procesiju uz Betlēmes stallīti.

25. decembrī - Kristus Dzimšanas svētkos:

0:00 – Pusnakts jeb Ganiņu sv. Mise.

2:00 – Kopīgi meditēta un dziedāta Rožukroņa I daļa pie uzstādītā Vissvētākā Sakramenta (“Ganiņu rožukronis” – sagatavot lūgšanu “groziņus!”)

10:15 - Kristus Dzimšanas svētku Laudes (Rīta slavas dziesmas). 11:00 – Dienas svētā Mise.

26. decembrī – Otrajos Kristus Dzimšanas svētkos – 18:00 – Lielvārdē: sv. Mise.

29. decembrī – Svētās Ģimenes svētkos:

11:00 – Lielvārdē: svinīgā sv. Mise, kuras laikā laulātie pāri atjaunos Laulības solījumus.

31. decembrī – Vecgada dienā:

12:00 – Pateicības sv. Mise un Himna “Tevi, Dievs, mēs slavējam” (*Te Deum*).

Pusnaktī (0:00) - Jaunā gada iezvanīšana un Rožukronis pie “betlēmites” (privāti!).

1. janvārī – Vissvētākās Jaunavas Marijas Dieva Mātes svētkos: 17:00 – Lielvārdē: svinīgā sv. Mise.

Pateicības

Izsaku sirsnīgu pateicību visiem mūsu un citu draudžu locekļiem, draugiem un labdariem par izteikto atbalstu caur lūgšanām un ziedojumiem mūsu dievnama atjaunošanas un uzturēšanas darbiem. Paldies visiem, kuri neizklīda pa svešām draudzēm, bet palika savas draudzes patrioti, to uzturot garīgi un materiāli arī pēc pandēmijas! Lai Dievs Jūs dāsni atalgo par drosmi un patriotismu!!! Turpināsim ziedot un aktīvi iekļauties draudzes dzīvē!

Lai Dievs bagātīgi svētī ikvienu mūsu sponsoru!

Sirsnīga pateicība mūsu ministrantiem, ērģelnieci Evijai, koristiem, Ņinai un visiem dievnama uzkopējiem un uzturētājiem par nesavtīgu kalpošanu Kungam mūsu draudzē 2024. gadā! Lai jums laba veselība un prieks turpināt kalpot Dievam arī jaunajā Baznīcas 2025. gadā, ar ko sveicu visus mūsu draudzes locekļus!

Miļš paldies par jūsu lūgšanām arī par mani! Lūdzu jūsu lūgšanu atbalstu 11.12. sirds operācijas (ablācijas) laikā! Lai notiek Dieva prāts! Lūdzu arī piedošanu visiem aizvainotajiem!

prāvests Andris Solims

22.12., Adventa IV svētdienā, pl. 11:00 sv. Mises laikā tiks pasvētītas Jūsu atnestās Bērna Jēzus figūriņas un “betlēmites”.

Apsveicam! Dzimšanas dienā:

Martu-Annu Čubatjuku (02.12. – 5 gadiņi); Sarmīti Zoltneri (09.12.); Elmāru-Pāvilu Ziemeli (21.12.); Elizabeti Vingri (23.12.); Viktoriju Boļšaku (24.12.) u.c.

Vārda dienā: prāvestu Andri Solimu, dekānu Andreju Kazakeviču un visus vārda brāļus priesterus, bīskapu Andri Kravali, Andrīti Klimkānu, mazos Andrīti Vingri un Andreju Grzimolovski no Dublinas, Andreju Griķi no Jūrmalas un citus (30.11.); ērģelnieci Eviju Persidsku (3.12.) u.c.

Sirsnīgi sveicam katoļu Radio Marija Latvija 9. Dzimšanas dienā (8.12.)! Klausieties to FM frekvencēs 97,3 vai internetā: www.rml.lv un atbalstiet finansiāli!

Pazemīgi lūdzam ziedot dievnama uzturēšanai!!!

Ziedojumu var nodot personīgi dievnamā prāvestam A.Solimam vai ieskaitīt draudzes kontā:

Lielvārdes Romas katoļu draudze,

Reg. Nr. 90001080360

SEB Banka, Konta Nr.: LV05UNLA0050005798451

“Mūsu draudze” redakcija:

Galvenais redaktors – pr. Andris Solims, mob.t.:29855768;
e-pasts: asolims@inbox.lv; www.lielvardnieki.lv; facebook.com/lielvardesbaznica; youtube.com/@lielvardesdraudze